

Kniha Daniel – číslo sto päťdesiatšesť

Odhalenie Danielovho posledného videnia: milleritovský pohľad na prorocké pravdy pre dnešok

Jeff Pippenger

2024-03-24

Začíname naše uvažovanie o Danielovom poslednom videní uplatnením zásady predstavenej Alfou a Omegou, ktorá vyjadruje, že On vždy stotožňuje koniec so začiatkom. Preto by aj Belšaccar, ktorým je Daniel hneď v prvom verši Danielovho posledného videnia, bol takisto predstavený v záverečnej časti toho istého videnia. Identifikovali sme, že Belšaccar predstavuje Boží zmluvný ľud posledných dní, ktorý rozumie „chazon“, videniu prorockých dejín, označenému slovom „thing“ v prvom verši. Toto videnie prorockých dejín je „sedem časov“ z Leviticus dvadsaťšesť, ktoré sa rovná dvetisícpäťstodvadsiatim rokom. Belšaccar takisto rozumie „vision“ v prvom verši, ktorým je videnie „mareh“ o dvetisícristo rokoch, predstavujúce náhle zjavenie sa Krista.

V dvanástej kapitole Daniel predstavuje hnutie prvého anjela a tiež hnutie tretieho anjela, lebo obe hnutia napĺňajú podobenstvo o desiatich pannách. V dvanástej kapitole sa nachádza najmenej päť právd, ktoré boli súčasťou milleritského hnutia a ktoré predstavujú pravdy, ktoré musí hnutie tretieho anjela takisto zakúsiť a pochopiť. Obe hnutia napĺňajú podobenstvo o desiatich pannách a od múdrych panien oboch hnutí sa vyžaduje, aby porozumeli tejto prorockej skutočnosti. Obe hnutia musia rozumieť prvej prorockej pravde, ktorú bol Miller vedený rozpoznať, ako ju predstavuje „sedem časov“ z Leviticus dvadsaťšesť. Ďalšie tri rovnobežné skúsenosti a pochopenia sa nachádzajú v posledných niekoľkých veršoch tejto kapitoly.

A od času, keď bude odňatá každodenná obeť a postavená ohavnosť spustošenia, uplynie tisíc dvesto deväťdesiat dní. Blahoslavený je ten, kto vytrvá a dôjde do tisíc tristo tridsiateho piateho dňa. Ale ty choď svojou cestou až do konca; lebo odpočinieš a povstaneš k svojmu údelu na konci dní. Daniel 12:11–13.

Ľud Božieho ostatku v knihe Zjavenie má tri hlavné prorocké charakteristiky. Zachovávajú Božie prikázania, majú vieru Ježišovu a pridŕžajú sa Ducha proroctva.

A povedal mi: Píš: Blahoslavení sú tí, ktorí sú povolani na svadobnú večeru Baránkovu. A povedal mi: Toto sú pravdivé slová Božie. I padol som mu k nohám, aby som sa mu klaňal. Ale povedal mi: Hľaď, aby si to neurobil; som tvoj spoluslužobník a spoluslužobník tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo: klaňaj sa Bohu; lebo svedectvo Ježišovo je duch proroctva. Zjavenie 19:9, 10.

Milleriti správne pochopili, že „ustavičná obeť“ v knihe Daniel predstavovala pohanstvo a že „čas, keď bola ustavičná obeť odstránená“, bol rok 508. Odmietnuť túto pravdu znamená odmietnuť autoritu „Ježišovho svedectva“, ktoré „je Duch proroctva“, lebo Duch proroctva jasne dosvedčuje, že Milleriti mali pravdu vo svojom chápaní „ustavičnej obete“.

„Potom som v súvislosti s ‚Každodennou‘ videla, že slovo ‚obeta‘ bolo doplnené ľudskou múdrosťou a nepatrí do textu; a že Pán dal správne pochopenie tejto veci tým, ktorí zvestovali volanie o hodine súdu. Keď panovala jednota, pred rokom 1844, takmer všetci boli zajedno v správnom chápaní ‚Každodennej‘; no od roku 1844 boli v zmätku prijaté iné názory a nasledovali temnota a zmätok.“ Review and Herald, 1. novembra 1850.

Milleriti chápali, že odpor pohanstva proti vzostupu pápežstva k moci v roku 538 bol odstránený v roku 508. Milleriti mali pravdu, no ich porozumenie bolo obmedzené. Boží ľud posledných dní, ktorý je v prvom verši predstavený Beltesaccarom, uvidí, že obdobie od roku 508 do roku 538 predstavuje prorocké obdobie, ktoré bolo predobrazené tridsiatimi rokmi prípravy v dejinách Krista, predchádzajúcimi Jeho zmocneniu pri Jeho krste. Uvidia, že toto prorocké obdobie takisto predstavuje prorocké obdobie od roku 1776 až do roku 1798 a že všetky tieto tri obdobia predstavujú čas spečatovania stoštyridsaťštyritisíc, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a skončí pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

V dvanástej kapitole Daniel predstavuje milleritov a päť dôležitých právd a skúseností, ktoré sa majú zopakovať v tých, ktorých predstavuje Belšaccar. Treťou pravdou a skúsenosťou milleritov je „správny pohľad na ‚každodennú obeť‘, ... ktorý Pán dal ... tým, čo hlásali volanie o hodine súdu“. Odmietnuť túto pravdu znamená odmietnuť spisy Ellen Whiteovej, ktoré sú Duchom prorocstva. Štvrtou pravdou a skúsenosťou milleritov a poslov tretieho anjela je proroctvo o tisíctristotridsiatich piatich rokoch, ktoré sa začalo v roku, keď bola „každodenná obeť“ odňatá, v roku 508.

Začínajúc rokom 508, trinásťsto tridsaťpäť rokov vás privedie k roku 1843, ale nie jednoducho k roku 1843, lebo proroctvo v skutočnosti určuje práve posledný deň roku 1843, pretože hovorí: „Blahoslavený, kto čaká a dosiahne tisíc tristo tridsaťpäť dní.“ Hebrejské slovo preložené ako „dosiahne“ je „naga“ a znamená „dotknúť sa“ alebo „položiť ruky na“. Proroctvo teda znamená: „blahoslavený, kto čaká a“ dotkne sa roku 1843 alebo naň položí ruky.

Požehnanie čakania v dejinách milleritov patrilo tým múdrym pannám, ktoré zakúsili prvé sklamanie, no čakali na videnie, ktoré sa omeškávalo. Keď milleriti čakali na „videnie, ktoré sa omeškávalo“, v naplnení podobenstva o desiatich pannách a druhej kapitoly Habakuka, boli požehnaní. V tom čase meškania potom uvideli, že naplňajú podobenstvo a že na konci videnie „prehovorí“. Ich čas meškania a sklamanie sa zakladali na nesprávnom určení, že dvetisícristo rokov sa skončí v roku 1843, no videnie sa v skutočnosti vzťahovalo na rok 1844. Ich sklamanie vychádzalo z ich skúsenosti, ktorá vznikla, keď sa rok 1843 skončil bez Kristovho návratu. Ich sklamanie i požehnanie vyslovené nad tými, ktorí sa potom rozhodli čakať, sa celé zakladali na úplne poslednom dni roku 1843, ktorý sa „dotýka“ roku 1844 alebo „prichádza k“ nemu.

Skúsenosť prvého sklamania ako naplnenie podobenstva o desiatich pannách je pochopená a opakovaná v tých, ktorých predstavuje Belšaccar. Piata pravda a skúsenosť, ktorú rozpoznávajú tí, ktorých predstavuje Belšaccar, je, že na „konci dní“ bude Daniel „stáť vo svojom údele“.

„Daniel stojí na svojom mieste od chvíle, keď bola pečať odstránená a svetlo pravdy ožiarilo jeho videnia. Stojí na svojom mieste a nesie svedectvo, ktoré malo byť pochopené na konci

dní.“ Sermons and Talks, zväzok 1, 225, 226.

Milleriti zakúsili proces očisťovania uskutočnený rozmnožením poznania, ktoré prišlo z knihy Daniel, keď bola v roku 1798 odpečatená. Tí, ktorých predstavuje Beltesaccar, zakúsia proces očisťovania uskutočnený rozmnožením poznania, ktoré prišlo z knihy Daniel, keď bola v roku 1989 odpečatená. Budú tiež rozumieť tomu, že kniha Daniel má osobitný účel pri pečatení sto štyridsiatich štyroch tisíc.

„Keď Boh dá človeku vykonať osobitné dielo, má stáť na svojom údele a na svojom mieste, ako stál Daniel, pripravený odpovedať na Božie povolanie, pripravený naplniť Jeho zámer.“ Manuscript Releases, zväzok 6, 108.

Ako bývalí Laodicejčania tí, ktorých predstavuje Belteshazzar, spoznajú, že práve prostredníctvom kníh Daniel a Zjavenie, ktoré sú tou istou knihou, sa uskutočňuje konečné oživenie.

„Keď budú knihy Daniel a Zjavenie lepšie pochopené, veriaci budú mať celkom odlišnú náboženskú skúsenosť... Jedno bude zo štúdia Zjavenia určite pochopené — že spojenie medzi Bohom a Jeho ľuďom je úzke a jednoznačné.“ The Faith I Live By, 345.

Ako bývalí Laodicejčania spoznajú svoj laodicejský stav a uvedomia si, že boli duchovne mŕtvi ako údolie suchých kostí; a v odozve na priame svedectvo o svojom mŕtvom a stratenom stave spoznajú, že ich prvoradou potrebou je byť živí.

„Prebudenie pravej zbožnosti medzi nami je najväčšou a najnaliehavejšou zo všetkých našich potrieb. Usilovať sa o to by malo byť našou prvou úlohou.“ Selected Messages, kniha 1, 121.

Biblické zasľúbenie znie, že ktokoľvek hľadá, nájde, a Duch Svätý ho potom povedie k tomu, aby porozumel, že sú to knihy Daniel a Zjavenie, ktoré prinášajú potrebné prebudenie.

„Keď my ako ľud porozumieme, čo táto kniha pre nás znamená, uvidí sa medzi nami veľké prebudenie.“ Testimonies to Ministers, 113.

Záver Danielovho posledného videnia, ako je predstavený v dvanástej kapitole, označuje skúsenosť, ktorá vytvára Boží ľud zmluvy posledných dní, predstavený Baltazárom v prvom verši posledného videnia. Tam Daniel, predstavený ako Baltazár, rozumie tak vnútornému videniu dvetisícristo rokov, ako aj vonkajšiemu videniu dvetisícpäťstodvadsiatich rokov. Rozumie „veci“ i „videniu“. Rozumie videniu chazon i videniu mareh. Rozumie pošliapaniu svätyne a zástupu i obnoveniu svätyne a zástupu. Rozumie obom videniam pri riekach Ulai a Hiddekel.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Je potrebné oveľa dôkladnejšie skúmať Božie slovo; osobitne Danielovi a Zjaveniu by sa mala venovať pozornosť ako nikdy predtým v dejinách nášho diela. V niektorých smeroch možno budeme mať menej čo povedať o rímskej moci a pápežstve; mali by sme však upriamiť pozornosť na to, čo napísali proroci a apoštoli pod vnuknutím Svätého Ducha Božieho. Svätý Duch usporiadal veci tak, tak pri daní proroctva, ako aj v udalostiach, ktoré sú v ňom zobrazené, aby učil, že ľudský činiteľ má zostať v úradí, skrytý v Kristovi, a že Pán Boh nebies a Jeho zákon majú byť vyvýšení. Čítajte knihu Daniel. Pripomeňte si, bod po bode,

dejiny kráľovstiev, ktoré sú tam predstavené. Hľadajte na štátnikov, rady, mocné vojská a vidzte, ako Boh pôsobil, aby pokoril pýchu ľudí a zrazil ľudskú slávu do prachu....“

„Svetlo, ktoré Daniel prijal od Boha, bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaja a Hiddekelu, veľkých riek Šineáru, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.

„Uvažujte o okolnostiach židovského národa v čase, keď boli dané Danielove prorockvá.

„Venujme viac času štúdiu Biblie. Slovu nerozumieme tak, ako by sme mali. Kniha Zjavenia sa otvára výzvou, aby sme porozumeli poučeniu, ktoré obsahuje. ‚Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto prorockva,‘ vyhlasuje Boh, ‚a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko.‘ Keď my ako ľud porozumieme, čo táto kniha pre nás znamená, zjaví sa medzi nami veľké prebudenie. Napriek výzve, ktorá nám bola daná, aby sme ju skúmali a študovali, ešte plne nerozumieme poučeniam, ktoré učí.“

„V minulosti učitelia vyhlasovali Daniela a Zjavenie za zapečatené knihy, a ľud sa od nich odvrátil. Závoj, ktorého zdanlivé tajomstvo mnohým bránilo pozdvihnúť ho, Boh svojou vlastnou rukou stiahol z týchto častí svojho slova. Už samotný názov ‚Zjavenie‘ odporuje tvrdeniu, že je to zapečatená kniha. ‚Zjavenie‘ znamená, že sa odhaľuje niečo dôležité. Pravdy tejto knihy sú adresované tým, ktorí žijú v týchto posledných dňoch. Stojíme s odňatým závojom na svätom mieste posvätných vecí. Nemáme stáť vonku. Máme vstúpiť, nie s ľahostajnými, neúčtívmi myšlienkami, nie unáhľenými krokmi, ale s úctou a bohobojnou bázňou. Približujeme sa k času, keď sa majú naplniť prorockvá knihy Zjavenia....“

„Máme prikázania Božie a svedectvo Ježiša Krista, ktoré je duchom prorockva. V Božom slove možno nájsť neoceniteľné drahokamy. Tí, ktorí skúmajú toto slovo, majú zachovávať jasnú myseľ. Nikdy by nemali povoľovať zvrátenej chuti do jedla ani pitia.“

„Ak to urobia, myseľ bude zmätená; nebudú schopní zniesť námahu hlbokého skúmania, aby odhalili význam tých vecí, ktoré sa vzťahujú na záverečné výjavy dejín tejto zeme.“

„Keď budú knihy Daniel a Zjavenie lepšie pochopené, veriaci budú mať celkom odlišnú náboženskú skúsenosť. Dostanú také pohľady do otvorených brán neba, že srdce i myseľ budú preniknuté charakterom, ktorý si všetci musia rozvinúť, aby zakúsili blahoslavenstvo, ktoré má byť odmenou čistým srdcom.

„Pán požehná všetkým, ktorí sa budú pokorne a ticho usilovať porozumieť tomu, čo je zjavené v knihe Zjavenia. Táto kniha obsahuje tak mnoho toho, čo je naplnené nesmrteľnosťou a plné slávy, že všetci, ktorí ju čítajú a usilovne skúmajú, prijímajú požehnanie určené tým, „ktorí počúvajú slová tohto prorockva a zachovávajú, čo je v ňom napísané.“

„Zo štúdia Zjavenia bude určite zrejmé jedno — že spojenie medzi Bohom a Jeho ľudom je úzke a jednoznačné.

„Medzi vesmírom nebies a týmto svetom je zjavné podivuhodné spojenie. To, čo bolo zjavené Danielovi, bolo neskôr doplnené zjavením daným Jánovi na ostrove Patmos. Tieto dve knihy treba starostlivo študovať. Daniel sa dvakrát pýtal: Dokedy to bude až do konca času?“

„A počul som, ale som nerozumel; vtedy som povedal: Ó, môj Pane, aký bude koniec týchto vecí? A on povedal: Chod' svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú zavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a preskúšaní; ale bezbožní budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. A od času, keď bude odňatá ustavičná obet' a postavená ohavnosť spustošenia, bude tisíc dvesto deväťdesiat dní. Blahoslavený je ten, kto čaká a dôjde k tisíc tristo tridsiatim piatim dňom. Ale ty chod' svojou cestou až do konca; lebo odpočinieš a povstaneš ku svojmu údeltu na konci dní.“

„Bol to Lev z kmeňa Júdu, kto odpečatil knihu a dal Jánovi zjavenie toho, čo sa má stať v týchto posledných dňoch.“

„Daniel stál na svojom mieste, aby niesol svoje svedectvo, ktoré bolo zapečatené až do času konca, keď malo byť nášmu svetu zvestované posolstvo prvého anjela. Tieto veci majú v týchto posledných dňoch nekonečný význam; no kým ,mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní,‘ ,bezbožní budú páchať bezbožnosť; a nikto z bezbožných neporozumie.‘ Aké je to pravdivé! Hriech je prestúpením Božieho zákona; a tí, ktorí neprijmú svetlo týkajúce sa Božieho zákona, neporozumejú zvestovaniu posolstiev prvého, druhého a tretieho anjela. Kniha Daniel je odpečatená v Zjavení danom Jánovi a vedie nás vpred k posledným výjavom dejín tejto zeme.

„Budú mať naši bratia na pamäti, že žijeme uprostred nebezpečenstiev posledných dní? Čítajte Zjavenie v spojení s Danielom. Učte týmto veciam.“ Testimonies to Ministers, 112–115.